

[Enggaard.]

indenrigsministeren i løbet af relativt få dage vil være i stand til at afslutte mange års bestræbelser på dette område. Men den vej, som har været betrådt for at nå så langt, har ikke været særlig retliniet. Der har været omveje undervejs. En af de største omveje var forslaget om storamtet, som indenrigsministeren fremsatte og fastholdt. Det har vi vendt os imod med arme og ben, og vi har undervejs strakt os for at få en fælles løsning af de opgaver, som foreligger.

Derfor er det tilfredsstillende efter venstres mening, at vi nu er endt med en løsning, som ligger meget nær op ad den, som hovedstadsreformudvalget, det såkaldte Zeuthenudvalg, foreslog i 1971, og hvor hovedbestanddelene er et indirekte udpeget råd på 37 medlemmer og påligning af de udgifter, som knytter sig til rådets virksomhed, på de fem sekundære kommunale enheder efter bestemte retningslinjer. Vi tror, der er en naturlig sammenhæng imellem valg måde og finansiering af rådets virksomhed. På den baggrund vil vi afvise de ændringsforslag, der er stillet af socialistisk folkeparti om direkte valg.

I forbindelse med den revisionsbestemmelse, som er indføjet i lovforslaget, og hvorom de enkelte partier har afgivet deres hensigtserklæringer i betænkningen, vil jeg sige, at jeg tror, det er farligt at knytte alt for store og vidtrækkende forventninger til revisionen i 1976-77-samlingen. Her ved løvspringstide, hvor alle blade folder sig ud, har vi også set et efter vore forhold lidt usædvanligt blad komme til syne, nemlig et politisk figenblad. Sådan ser jeg denne revisionsbestemmelse, som de forskellige partier alt efter deres oprindelige synspunkter i spørgsmålet om hovedstadsreformen kan anvende til at udtrykke, hvad man i 1976-77 har til hensigt.

Når jeg advarer imod at knytte for meget til denne revisionsbestemmelse, hænger det sammen med, at jeg ikke tror, at de erfaringer, man til den tid kan bygge på, vil være særlig omfattende. Rådets virksomhed vil ikke have været mere end et par år, og hvad angår den måske vigtigste af hovedstadsrådets funktioner, planlægningsfunktionen, vil man vel dårligt nok have overført alle beføjelser fra boligministeriet til

rådet på det tidspunkt — og ikke mindst resultaterne af en overordnet planlægning behøver en betragtelig periode for at kunne vurderes retfærdigt.

Men der kan være andre gode årsager til at tage loven op til revision i 1976-77; det vil jeg gerne erklære mig enig i. Jeg vil understrege som en af de allervæsentligste ting, at til den tid vil det udvalg, som miljøministeren har bebudet at nedsætte med henblik på at finde et system, som sikrer mere ensartede priser på drikkevand inden for området, således at det uretfærdige marginalindvindingsprissystem kan afløses af et nyt prisfastsættelsessystem, være færdigt. Det vil være en væsentlig opgave til den tid at vurdere, om det resultat, miljøministerens udvalg er nået frem til, tilgodeser de hensigter, som vi er blevet enige om i folketingsudvalget at tilstræbe.

Jeg tror også, at en anden vigtig ting i 1976-77 vil være så afklaret, at det kan berettigt til, at man i folketinget tager loven op til revision, nemlig den plan fra trafikrådets hånd, som til den tid vil foreligge for en fælles bane- og busdrift inden for området. Derfor vil der være mange gode grunde til at tage loven op til revision til den tid, men ikke efter venstres opfattelse med henblik på en ny valgordning eller en ny struktur for rådets virksomhed.

Om selve rådets virke vil jeg gerne sige, at jeg tror, at det er rigtigt, når vi her søger at begrænse rådets medlemstal til det, som er rimeligt, men som samtidig giver en fornuftig geografisk fordeling og fordeling mellem de politiske opfattelser i området. Det er også vigtigt at understrege, som udvalget har været enig om, at der ikke i forbindelse med rådets virke bør opbygges et nyt betydeligt apparat for at administrere de opgaver, som henlægges til det. Ganske uden administration kan et råd ikke virke, det skal erkendes. Men vi bør i størst mulig udstrækning drage nytte af de administrationer, som allerede findes, og som besidder en betydelig ekspertise på de forskellige områder. Jeg tænker på Egnspanrådet, og jeg tænker på den erfaring, som findes i amter og kommuner om de forskellige felter, som nu overdrages til det nye organ. Det vil være rimeligt at søge en hensigtsmæssig arbejdsfordeling og søge at undgå opbygning af